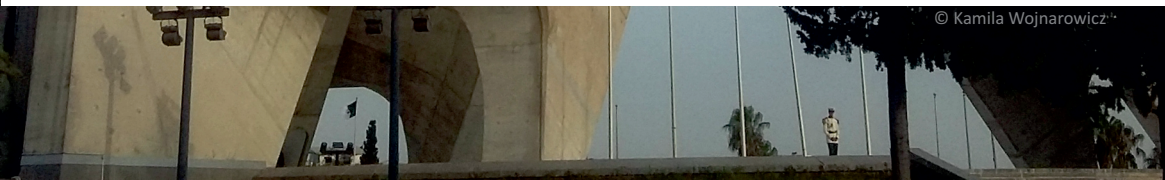

Algieria

Przewodnik po rynku

© Kamila Wojnarowicz

ALGERIA
PRZEWODNIK PO RYNKU

© PAIH S.A.

Niniejsza publikacja ma charakter informacyjny.
Została opracowana na podstawie informacji uznanych za wiarygodne
i nie stanowi wykładni ani opinii prawnej.

PAIH S.A. nie ponosi odpowiedzialności za sposób wykorzystania
zamieszczonych w niniejszej publikacji informacji oraz za możliwe
konsekwencje jakichkolwiek działań podjętych w oparciu o te informacje.

Wydawca: Polska Agencja Inwestycji i Handlu S.A.

ISBN 978-83-62132-75-1

Warszawa, październik 2018 r.

Spis treści

I.	Podstawowe informacje o Algierii	4
II.	Ustrój Polityczny i bezpieczeństwo	10
III.	Podstawowe informacje gospodarcze.	14
IV.	Główne Bogactwa Naturalne	17
V.	Główne Sektory Gospodarki	18
VI.	Infrastruktura transportowa.	21
VII.	Formy prowadzenia działalności gospodarczej	24
VIII.	Sądownictwo gospodarcze	28
IX.	System podatkowy	29
X.	Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach o charakterze ekonomicznym	31
XI.	Dwustronna współpraca gospodarcza Algierii i Polski.	32
XII.	Eksport / Import	33
XIII.	Zachęty / bariery przy wejściu na rynek algierski	37
XIV.	Zamówienia publiczne	40
XV.	Kultura biznesowa	41
XVI.	Przydatne kontakty.	42

I. Podstawowe informacje o Algierii

Terytorium Algierii rozciąga się od południowo-zachodnich wybrzeży Morza Śródziemnego aż do położonego w głębi Sahary masywu Ahaggar. Pod względem zajmowanego obszaru Algieria jest największym państwem w Afryce i dziesiątym co do wielkości państwem świata. Położona na przecięciu wielu kultur, łączy w sobie tradycje arabskie i berberyjskie, a także, wynikające z ponad stuletniej historii europejskiej kolonizacji, wpływy hiszpańskie i francuskie.

Źródło: Central
Intelligence
Agency

Terytorium Algierii podzielić można na dwa główne obszary: na północy, wzdłuż wybrzeża, rozciąga się Tell, śródziemnomorski w swoim charakterze i zamieszkaany przez znaczną część populacji kraju. Południową część Algierii – i około osiemdziesiąt procent jej terytorium - zajmuje Sahara. Oba obszary rozdziela łańcuch gór Atlas i rozległa Wyżyna Szottów.

Życie poszczególnych regionów Algierii toczy się wokół trzech głównych miast: położonego na zachodzie kraju Oranu, leżącego w centralnej części wybrzeża Algieru, stolicy państwa oraz znajdującej się na wschodzie, w pobliżu górzystej Kabyliei, malowniczo położonej Konstantyny.

Algieria graniczy od wschodu z Tunezją i Libią, od południa z Nigrem i Mali, od zachodu zaś z Mauretanią, Saharą Zachodnią i Marokiem. Językiem urzędowym jest język arabski. W powszechnym użyciu pozostaje jednak wciąż język francuski, stosowany w codziennej komunikacji, biznesie i administracji. Znajomość języka francuskiego jest w pełni wystarczająca, aby z powodzeniem funkcjonować na rynku algierskim.

Odzyskanie niepodległości w roku 1962 otworzyło nową kartę w historii Algierii, a kolejne lata przyniosły istotne zmiany polityczne, prawne i gospodarcze. Charakterystyczną cechą pierwszych dekad niepodległej Algierii była rosnąca rola państwa we wszystkich obszarach życia gospodarczego, wyrażająca się m.in. w nacjonalizacji przedsiębiorstw oraz upaństwowieniu i redystrybucji gruntów rolnych. Odwrót od polityki centralnego planowania w kierunku reform wolnorynkowych rozpoczął się w latach 80. i trwa do dzisiaj. Obecnie, władze Algierii wiążą nadzieje na przyszły rozwój narodowej gospodarki ze wspieraniem prywatnej przedsiębiorczości i przyciąganiem bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Szczególnym orędownikiem otwarcia krajowej gospodarki na prywatny kapitał, w tym również zagraniczny, jest obecny szef rządu Ahmed Ouyahia.

Elementami pozytywnie wyróżniającymi Algierię na tle innych państw Afryki Północnej jest stosunkowo stabilna sytuacja gospodarcza oraz relatywnie wysoki, w porównaniu do pozostałej części regionu, poziom bezpieczeństwa, połączony z brakiem istotnych zawirowań na tle politycznym. Niezwykle atrakcyjną cechą Algierii jest również jej młoda i wciąż rosnąca populacja, gwarantująca stały wzrost popytu na dobra

i usługi, oraz stanowiąca bogate źródło potencjalnych pracowników dla lokowanych w tym kraju zakładów i przedsiębiorstw.

Powierzchnia (m²)	2 381 741
Populacja (mln)	41
Urbanizacja (% populacji)	72,6
Główne miasta	Algier, Oran, Konstantyna, Annaba, Sétif, Tlemcen, Skikda, Béjaïa
Podział administracyjny	Gmina (1541) Daira (227) Wilaya (48)
Ustrój	Republika prezydencka
Waluta	Dinar algierski (DZD)
Dni wolne od pracy	piątek i sobota
Języki oficjalne	Arabski Tamazight
Lingua franca	Francuski
Religia	Islam sunnicki (ponad 90%)
Klimat	Północ: śródziemnomorski umiarkowany Południe: pustynny (saharyjski)
Kod tel.	+ 213
Identyfikator www	.dz

Źródło: CIA World Factbook, KPMG Algérie, Zasoby własne

2. Informacje wizowe

Odbycie zarówno podróży służbowej jak i turystycznej do Algierii wymaga posiadania paszportu oraz ważnej wizy. Wizę otrzymać można w konsulacie Algierii. Podstawowe rodzaje wiz stosowane w Algierii, to:

· Wiza turystyczna

W celu otrzymania wizy turystycznej, należy, z zasady, przedstawić paszport o okresie ważności przekraczającym 6 miesięcy, wypełniony i podpisany formularz wniosku wizowego, aktualne zdjęcie w formacie paszportowym, ubezpieczenie podróżne obejmujące cały okres pobytu w Algierii, a także zaproszenie do Algierii lub potwierdzenie zakwaterowania zawierające nazwisko, stopień pokrewieństwa i adres podczas pobytu w Algierii. Jak informuje Ambasada Algierii w RP, podpis osoby

przyjmującej powinien zostać zalegalizowany przez gminę, w której zamieszkuje. Opłata za wydanie wizy wynosi 240 zł.

- **Wiza biznesowa**

Aby ją uzyskać, należy, z zasady, okazać paszport o okresie ważności przekraczającym sześć miesięcy, wypełniony i podpisany formularz wniosku wizowego, aktualne zdjęcie w formacie paszportowym, list towarzyszący wydany przez przedsiębiorstwo zatrudniające, podający cel podróży do Algierii, list zapraszający ze strony partnera algierskiego, ubezpieczenie podróżne obejmujące cały okres pobytu w Algierii oraz potwierdzenie wniesienia opłaty w wysokości 400 zł.

- **Wiza pracownicza**

Aby ją uzyskać, należy, z zasady, okazać paszport o okresie ważności przekraczającym sześć miesięcy, wypełniony i podpisany formularz wniosku wizowego, aktualne zdjęcie w formacie paszportowym, tymczasowe zezwolenie na pracę wydane przez służby algierskie odpowiedzialne za zatrudnienie, a także zaświadczenie, w którym pracodawca zobowiązuje się przejąć odpowiedzialność za powrót do kraju pracownika zagranicznego po ustaniu stosunku pracy, zatwierdzone przez te same służby. Opłata za wydanie wizy wynosi również 400 zł.

Czas oczekiwania na wizę wynosi ok 14 dni.

Aktualnie nie ma ograniczeń na przywóz dewizowych środków płatniczych do Algierii. Należy jednak zadeklarować rodzaj i ilość przywiozonych środków. Jednocześnie, podróżujący nieposiadający statusu rezydenta w Algierii nie mogą wywozić z tego kraju gotówki w lokalnej walucie, t.j. dinarze algierskim.

II. Ustrój Polityczny i bezpieczeństwo

1. Ustrój i aktualna sytuacja polityczna

Algieria – formalnie Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna – jest republiką parlamentarno-gabinetową. Na czele państwa stoi Prezydent Republiki, wybierany w wyborach powszechnych na pięcioletnią kadencję. Władzę ustawodawczą sprawuje dwuizbowy parlament, złożony z izby niższej – Ludowego Zgromadzenia Narodowego oraz izby wyższej – Rady Narodu. Ustrój Algierii wyróżnia się silną pozycją władzy wykonawczej, zdominowanej przez Prezydenta Republiki. Funkcję Prezydenta Republiki pełni, nieprzerwanie od roku 1999, Abdelaziz Bouteflika.

W ostatnich latach pozycja Prezydenta Republiki uległa dalszemu wzmocnieniu. W wymiarze prawnym, reforma konstytucyjna przyjęta przez parlament w lutym 2016 roku potwierdziła szerokie prerogatywy urzędu Prezydenta, ograniczając jednocześnie liczbę kadencji, które może sprawować jedna osoba do nie więcej niż dwóch.

W wymiarze praktycznym, otoczenie Prezydenta Boutefliki zdołało w istotny sposób osłabić konkurencyjny ośrodek władzy, który wykształcił się w środowisku służb mundurowych. Odejście w roku 2015 generała Mohameda Médiène, szefa Departamentu Informacji i Bezpieczeństwa (RDS) oraz rozwiązanie samego Departamentu i zastąpienie go nową służbą bezpośrednio podległą Prezydentowi, skutkowało ugruntowaniem pozycji środowiska prezydenckiego i samej głowy państwa.

Algierski parlament składa się z dwóch Izb: Ludowego Zgromadzenia Narodowego, w którym zasiada 389 deputowanych, oraz Rady Narodu, w której zasiada 144 deputowanych, z których tylko część wybierana jest przez ogół obywateli w wyborach powszechnych. Przewodniczący Rady Narodu jest drugą osobą w państwie. Aktualny parlament zdominowany jest przez sojusz dwóch partii politycznych, FLN i RND. Te same ugru-

powania sprawują kontrolę nad organami władzy lokalnej w wielu regionach kraju.

Aktualnie, najistotniejszym i najbardziej wyczekiwanym wydarzeniem natury politycznej są przypadające na kwiecień 2019 roku wybory prezydenckie. Zgromadzeni wokół Abdelaziza Boutefliki członkowie jego obozu politycznego opowiedzieli się niemal jednogłośnie za przystąpieniem urzędującego Prezydenta do czwartego z rzędu wyścigu o reelekcję. Pogarszający się stan zdrowia głowy państwa stawia jednak pod znakiem zapytania jego zdolność do dalszego sprawowania tak wymagającej funkcji. Najbliższe miesiące powinny przynieść odpowiedź na pytanie, pod czym przewodnictwem Algieria wstąpi w siódme dziesięciolecie swojej niepodległości.

2. Bezpieczeństwo

Dążąca do ograniczania napięć społecznych polityka wewnętrzna, a także wysokie nakłady przeznaczane każdego roku na funkcjonowanie służb mundurowych, sprawiają, że pod względem poziomu bezpieczeństwa Algieria pozytywnie wyróżnia się na tle swoich północnoafrykańskich sąsiadów.

Należy jednak zaznaczyć, że terytorium Algierii jest niezwykle rozległe i zróżnicowane, a poziom bezpieczeństwa nie jest identyczny we wszystkich regionach kraju. Jak wskazują m.in. oficjalne komunikaty Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, najbardziej stabilna sytuacja panuje w położonych na wybrzeżu śródziemnomorskim dużych miastach, w szczególności w Algierze. Jest to miasto, po którym zachodni turyści mogą poruszać się samodzielnie, a poziom bezpieczeństwa nie odbiega znacząco od tego znanego z dużych miast europejskich. Czynnikiem ryzyka, który należy mieć na uwadze, jest jednak pospolita przestępczość, której efekty mogą być szczególnie odczuwalne w najgęściej zaludnionych i najbardziej niebezpiecznych dzielnicach miast.

Poziom bezpieczeństwa maleje w miarę oddalania się od dużych ośrodków miejskich. Obszarami, w których istnieje realne zagrożenie dla bezpieczeństwa zarówno obywateli Algierii jak i osób przyjezdnych są:

- położona w północno-wschodniej części kraju Kabylia,
- tereny przygraniczne, w tym, w szczególności, obszary wzdłuż granic z Libią, Nigrem, Mali i Mauretanią,
- Sahara.

Podróże, zarówno biznesowe jak i turystyczne, w regiony uznawane za mniej bezpieczne są oczywiście możliwe i nie należą do rzadkości. Planując je, należy jednak zachować szczególne środki ostrożności, a więc m.in. zaangażować w proces wyspecjalizowane biuro podróży oraz skorzystać z, nierzadko obowiązkowej, ochrony policyjnej lub wojskowej.

Najbezpieczniejszym środkiem przemieszczania się pomiędzy różnymi miastami i regionami Algierii jest bez wątpienia transport lotniczy. Z zasady, naraża on podróżujących na mniejsze niebezpieczeństwo niż długie przejazdy kolejną lub prywatnym samochodem.

Zjawiskiem, które na wiele lat zaważyło na międzynarodowym wizerunku Algierii oraz stało się źródłem wielu stereotypów i uogólnień, była tak zwana „Czarna Dekada”, czyli okres wzmożonej działalności terrorystycznej, przypadający na lata dziewięćdziesiąte XX wieku oraz początek wieku XXI. U źródeł konfliktu leżały m.in. różnice na tle religijnym oraz wynikające z nich radykalne podziały polityczne, których ofiarami stali się przede wszystkim Algierczycy. Należy jednak podkreślić, że konflikt ten dobiegł końca w pierwszych latach ubiegłej dekady. Od tego czasu, sytuacja polityczna uległa daleko idącej stabilizacji, a poziom bezpieczeństwa wzrósł w sposób zasadniczy, w szczególności w północnej części kraju.

3. Główne obszary ryzyka politycznego

Główne źródła ryzyka politycznego w nadchodzących miesiącach można podsumować w następujący sposób:

- Przypadające na kwiecień 2019 roku wybory prezydenckie i związana z nimi niepewność, wynikająca z rywalizacji różnych środowisk politycznych oraz złego stanu zdrowia faworyta do zwycięstwa, czyli aktualnego Prezydenta Republiki, Abdelaziza Boutefliki.

- Stosunkowo wysoki poziom bezrobocia wśród młodych Algierczyków (wynoszący, zgodnie z najnowszymi danymi Office National des Statistiques, ponad 26 %), mogący skutkować w przyszłości wzrostem niepokojów społecznych.
- Napięta sytuacja budżetowa, spowodowana spadkiem cen ropy i gazu na światowych rynkach oraz obciążeniami finansowymi, wynikającymi z prowadzonych przez rząd programów socjalnych oraz szeroko zakrojonych przedsięwzięć inwestycyjnych.

III. Podstawowe informacje gospodarcze

1. Aktualna sytuacja gospodarcza

W ostatnich latach, gospodarka Algierii charakteryzuje się wzrostem gospodarczym, oscylującym w przedziale od ok. 1,5 % do nieco ponad 3,5 %. Na stosunkowo stabilnym poziomie utrzymuje się również stopa bezrobocia, która w roku 2017 wyniosła 11,7 %.

Jednocześnie, należy wspomnieć, że gospodarka Algierii pozostaje silnie uzależniona od eksportu surowców energetycznych. Sektor surowców energetycznych odpowiada za blisko 1/3 PKB kraju, ok. 60% wpływów budżetowych, oraz ponad 90% wpływów dewizowych. W konsekwencji, Algieria wyraźnie odczuła spadek cen ropy i gazu na światowych rynkach. Istotne obniżenie wpływów z eksportu tych surowców doprowadziło do wzrostu deficytu budżetowego, który w roku 2016 osiągnął poziom 13,1%, co z kolei podniosło ogólny poziom długu publicznego do ok. 20,6% PKB. Wskaźnik inflacji wyniósł w tym samym okresie 6,4%.

Aktualna, ekspansywna polityka gospodarcza rządu zmierza do pobudzenia wzrostu gospodarczego poprzez duże projekty infrastrukturalne finansowane ze środków budżetowych, oraz luzowanie polityki monetarnej. W krótkiej perspektywie, polityka taka może stworzyć ciekawe szanse biznesowe związane z realizacją inwestycji publicznych. Należy jednak pamiętać, że wobec utrzymujących się niskich cen surowców energetycznych oraz ograniczonego napływu inwestycji zagranicznych, postępowanie takie może w dłuższej perspektywie rodzić ryzyko dla stabilności finansów publicznych. Wiele będzie zależało od kierunku, jaki wybierze administracja centralna po wyborach prezydenckich w roku 2019.

Wartości głównych wskaźników ekonomicznych za ostatnie lata zostały podsumowane w tabeli poniżej:

Wskaźnik	Jedn.	2013	2014	2015	2016	2017
PKB	% r/r	2,8	3,8	3,7	3,3	1,6
Inflacja	% r/r	3,3	2,9	4,8	6,4	5,6
Stopa bezrobocia	%	9,8	10,6	11,2	10,5	11,7
Saldo budżetu	% PKB	-0,4	-7,3	-15,3	-13,1	-6,4*
Dług publiczny	% PKB	7,6	7,7	8,8	20,6	25,8*

Źródło: Office Nationale des Statistiques (Algérie), Ministère des finances (Algérie), PKO BP

* Dane prognozowane

2. Prognozy gospodarcze

Bank Światowy prognozuje wzrost PKB Algierii na poziomie 3,5% w roku 2018. Jednocześnie, utrzymujące się na stosunkowo niskim poziomie ceny ropy i gazu, oraz niewielki wzrost konsumpcji powinien, zdaniem BŚ, utrzymać inflację na poziomie zbliżonym do obecnego (ok. 7,5%). Deficyt budżetowy powinien opaść do poziomu ok. 1% w roku 2019.

Nieco odmienne prognozy przedstawiane są przez spółki doradcze specjalizujące się w analizach gospodarczo-politycznych regionu. Wskazują one m.in. na ścisłe uzależnienie algierskiej gospodarki od światowych cen surowców energetycznych oraz ryzyko wzrostu inflacji. Podkreślają jednak równocześnie potencjał rynku algierskiego, który może ujawnić się w dłuższej perspektywie czasowej. Wskazują również na możliwość średniego wzrostu PKB w latach 2018-2022 o ok. 2,7% rocznie, oraz na potencjał dalszych wzrostów, wynikający m.in. z:

- atrakcyjnego profilu demograficznego,
- możliwości zwiększenia wydobycia surowców energetycznych,
- potrzeb w zakresie rozwoju infrastruktury.

3. Dinar algierski

Ostatnie lata charakteryzują się stopniowym osłabianiem się dinara algierskiego wobec głównych światowych walut:

Waluta	2012	2013	2014	2015	2016	2017 (Q1)
USD/DZD	77,55	79,38	80,56	100,46	109,47	109,95
EUR/DZD	102,16	105,44	106,91	111,44	121,18	117,13
GBP/DZD	122,90	124,22	132,64	153,60	148,25	136,14

Źródło: Bank of Algeria (tabela wskazuje średnie kursy wymiany dla wymienionych okresów)

Bieżący średni kurs wymiany Dinara algierskiego wobec polskiego Złotego, na dzień 12 sierpnia 2018, wynosił 0,0310.

IV. Główne Bogactwa Naturalne

1. Ropa naftowa i gaz naturalny

Algieria jest największym w regionie Morza Śródziemnego producentem ropy i gazu. W skali globalnej, znajduje się ona na 16. pozycji pod względem udowodnionych rezerw ropy naftowej i 14. pozycji pod względem rezerw gazu naturalnego. Wydobycie tych dwóch surowców w ostatnich pięciu latach podsumowuje poniższa tabela:

Wydobycie ropy naftowej (tys. bar./ dzień)				
2013	2014	2015	2016	2017
1161	1111	1108	1090	1043
Wydobycie gazu naturalnego (mln. boe)				
2013	2014	2015	2016	2017
73,4	75	74,7	b/d	b/d

Źródło: OPEC, KPMG Algérie

2. Inne bogactwa naturalne

Algieria dysponuje również znacznymi złożami m.in. fosforanów, cynku, żelaza, złota i uranu.

V. Główne Sektory Gospodarki

Algierska gospodarka pozostaje zdominowana przez sektor energetyczny i wydobywczy. Nie oznacza to jednak, że pozostałe obszary działalności gospodarczej nie oferują ciekawych perspektyw dla polskich eksporterów, dostawców usług i inwestorów. Poniżej przedstawiono informacje na temat wybranych sektorów algierskiej gospodarki mających istotny udział w PKB kraju.

Sektor energetyczny i wydobywczy

Czołowe miejsce wśród sektorów algierskiej gospodarki zajmuje przemysł energetyczny i wydobywczy. Sektor surowców energetycznych odpowiada za blisko 1/3 PKB kraju, ponad 60% wpływów budżetowych, oraz ponad 90% wpływów dewizowych.

Sektor surowców energetycznych pozostaje zdominowany przez spółki państwowe:

- Sonatrach – spółka wydobywcza,
- Sonelgaz, Naftal – spółki dystrybuujące produkty energetyczne na terenie Algierii.

Władze Algierii dokonały częściowego otwarcia sektora wydobywczego na kapitał zagraniczny, przy czym inwestycje zagraniczne w tym obszarze podlegają szeregowi regulacji.

Rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy

W rolnictwie zatrudnionych jest ponad 10% aktywnych zawodowo obywateli Algierii, którzy wspólnie wytwarzają towary i usługi o wartości stanowiącej ok. 10% PKB kraju. Pomimo tak dużego zaangażowania siły roboczej, Algieria pozostaje uzależniona od importu żywności, w szczególności zbóż i mleka. Jednocześnie, poziom eksportu produktów rolno-spożywczych z Algierii jest minimalny.

Jednym z powodów niskiej efektywności algierskiego rolnictwa jest ingerencja państwa oraz ograniczony udział podmiotów zagranicznych w inwestycjach w tym obszarze. Władze Algierii łączą nadzieje na rozwój rodzimego rolnictwa właśnie z napływem inwestycji zagranicznych. Jednocześnie jednak, propozycje liberalizacji przepisów dotyczących inwestycji zagranicznych w sektorze rolniczym, m.in. przedstawiona w roku 2018 propozycja dopuszczenia podmiotów zagranicznych do koncesji na użytkowanie ziem rolnych będących własnością skarbu państwa, nie znajdują poparcia wśród algierskich decydentów.

Mimo to, duży areal ziem rolnych niebędących w bieżącym użytkowaniu, oraz niska wydajność algierskiego rolnictwa, tworzą ciekawe perspektywy zarówno dla polskich eksporterów zbóż i mleka, jak i dla producentów i przetwórców poszukujących perspektywicznych rynków do ulokowania swoich inwestycji.

Budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturalne

Deficyt dostępnych mieszkań jest jedną z głównych bolączek, z jakimi mierzy się dzisiaj Algieria. W konsekwencji, władze tego kraju podejmują działania w celu rozwoju budownictwa mieszkaniowego, zarówno w oparciu o środki prywatne jak i publiczne. Efektem tych wysiłków było wybudowanie, od roku 2000, ok. 3 mln nowych domów i mieszkań.

Drugim impulsem do rozwoju sektora budowlanego jest rozłożony na lata 2014-2019 program inwestycyjny, przewidujący przeznaczenie ok. 200 mld euro z publicznych środków na realizację przedsięwzięć pro-rozwojowych, w tym wielu znaczących projektów infrastrukturalnych, mających pobudzić wzrost gospodarczy we wszystkich regionach kraju.

Duża aktywność na rynku deweloperskim oraz znaczące inwestycje w infrastrukturę publiczną tworzą obiecujące perspektywy dla polskich dostawców towarów i usług budowlanych, w tym również usług specjalistycznych.

Pozostałe sektory mające istotny udział w PKB kraju

Do sektorów mających ciekawe perspektywy rozwoju w Algierii zaliczyć można również, m.in. przemysł maszynowy, samochodowy i farmaceutyczny.

VI. Infrastruktura transportowa

1. Infrastruktura drogowa

Algieria dysponuje dobrze rozwiniętą siecią drogową, szczególnie w północnych regionach kraju. Składa się na nią ponad 108 tys. km dróg, w tym 76 tys. km dróg krajowych i regionalnych oraz 32 tys. km dróg lokalnych. Kręgosłupem spinającym algierską sieć drogową jest autostrada Wschód-Zachód, rozciągająca się na dystansie 1200 km i łącząca główne obszary miejskie i przemysłowe.

O ile infrastruktura drogowa, w szczególności autostrady i drogi krajowe, jest w przyzwoitym stanie i jest stale rozbudowywana, o tyle problemem pozostaje niski poziom bezpieczeństwa ruchu, wynikający z nieprzestrzegania przepisów kodeksu drogowego oraz niewystarczającego oznakowania, w szczególności na drogach lokalnych.

2. Infrastruktura kolejowa

Łączna długość linii kolejowych w Algierii przekracza 4000 km. Planowane jest powiększenie sieci o ok. 6000 km, z których część jest już w realizacji.

Narodowym przewoźnikiem kolejowym w Algierii jest spółka SNTF (Société nationale des transports ferroviaires). Podmiot ten jest również odpowiedzialny za bieżące zarządzanie infrastrukturą kolejową. Jest to spółka będąca własnością skarbu państwa.

W strukturze grupy SNTF funkcjonuje szereg spółek zależnych, w tym m.in.:

- Société de Transport de Grains (STG), Société de Transport des Produits Energétiques (STPE), Rail-Express – specjalistyczne spółki zajmujące się przewozem określonych kategorii towarów,

- SETI Rail – spółka badawczo-doradcza, wspierająca realizację projektów inżynierskich,
- InfraRail – spółka realizująca prace inżyniersko-budowlane związane z utrzymaniem, remontami i modernizacją infrastruktury kolejowej, a także produkująca komponenty wykorzystywane w prowadzonych przez nią pracach (m.in. szyny kolejowe),
- Rail Telecom.

W roku 2005 powołano do życia podlegającą Ministerstwu Transportu i Robót Publicznych Agencję ANESRIF, odpowiedzialną za planowanie i realizację projektów inwestycyjnych w obszarze infrastruktury kolejowej. Agencja ta organizuje m.in. przetargi na usługi i prace związane z zakresem jej działalności. Informacje o aktualnie prowadzonych postępowaniach przetargowych można odnaleźć na stronie internetowej Agencji.

3. Infrastruktura lotnicza

W Algierii funkcjonuje 35 portów lotniczych, w tym 13 międzynarodowych. Stałe połączenia pasażerskie realizowane są zarówno przez narodowe linie lotnicze Air Algérie, jak i przez linie europejskie. Połączenia cargo koncentrują się w porcie lotniczym Algier.

4. Infrastruktura portowa

Zdecydowana większość towarów przywożonych lub wywożonych z Algierii przechodzi przez jeden z 45 portów morskich, którymi usiane jest algierskie wybrzeże Morza Śródziemnego.

Spśród 45 aktywnych portów, 11 oferuje usługi przeładunku towarów mieszanych (m.in. Algier, Oran, Bejaia, Annaba, Mostaganem), natomiast 2 (Skikda Est, Béthioua) specjalizuje się w przeładunku ropy i gazu.

VII. Formy prowadzenia działalności gospodarczej

1. Formy prowadzenia działalności gospodarczej w Algierii

Podstawowe formy prowadzenia działalności gospodarczej w Algierii zostały podsumowane w poniższej tabeli:

RODZAJ SPÓŁKI		UWAGI
Biuro łącznikowe (Bureau de liaison)		▪ Biuro łącznikowe stanowi najprostszą formę, w jakiej zagraniczna spółka może ustanowić swoją obecność w Algierii. Jego możliwości działania są jednak w znacznym stopniu ograniczone. ▪ Biuro łącznikowe nie może prowadzić autonomicznej, przynoszącej zysk działalności gospodarczej ani osiągać przychodów z lokalnej działalności. ▪ Wszystkie koszty prowadzenia biura łącznikowego musi pokrywać rodzima spółka w kraju pochodzenia. Opłat należy dokonywać w dinarach algierskich. ▪ Biuro łącznikowe może stanowić atrakcyjny wybór dla podmiotów eksportujących swoje towary do Algierii i chcących rozbudować swoją sieć lokalnych kontaktów.
Oddział firmy zagranicznej (Succursale)		▪ Oddział firmy zagranicznej zobowiązany jest do rejestracji w Krajowym Centrum Rejestru Handlowego (CNRC). Rejestracji dokonuje podmiot macierzysty. ▪ Oddział firmy zagranicznej nie posiada osobowości prawnej, co m.in. skutkuje niemożnością zawierania umów ze spółką macierzystą.
Spółki osobowe	Spółka jawna (Société en nom collectif; SNC)	▪ Brak minimalnych wymagań kapitałowych. ▪ Brak minimalnej wymaganej liczby wspólników. ▪ Solidarna i nieograniczona odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki.
	Spółka komandytowa (Société en commandite simple)	▪ Brak minimalnych wymagań kapitałowych. ▪ Co najmniej 2 wspólników: komandytariusz i komplementariusz. ▪ Solidarna i nieograniczona odpowiedzialność komplementariuszy za zobowiązania spółki. ▪ Odpowiedzialność komandytariuszy ograniczona wartością wniesionego wkładu. ▪ Kodeks Handlowy: art. 562bis i kolejne.

Spółki kapitałowe	Spółka akcyjna (Société par actions)	- Minimalny wymagany kapitał zakładowy spółki w wysokości 1.000.000 DA, a w przypadku, w którym spółka ma być notowana w obrocie publicznym – 5.000.000 DA. - Co najmniej 7 wspólników. - Wkład pieniężny powinien zostać wniesiony w momencie zawiązania spółki w kwocie równej co najmniej $\frac{1}{4}$ jego wartości nominalnej. Wkład rzeczowy powinien zostać wniesiony w całości. - Odpowiedzialność akcjonariuszy ograniczona wartością wniesionego wkładu. - Kodeks Handlowy: art. 592 i kolejne.
	Spółka komandytowo-akcyjna (Société en commandite par actions)	- Minimalny wymagany kapitał zakładowy spółki w wysokości 1.000.000 DA, a w przypadku, w którym spółka ma być notowana w obrocie publicznym – 5.000.000 DA. - Co najmniej 4 wspólników : 1 komplementariusz i 3 komandytariuszy. - Solidarna i nieograniczona odpowiedzialność komplementariuszy za zobowiązania spółki. - Odpowiedzialność komandytariuszy ograniczona wartością wniesionego wkładu. - Kodeks Handlowy: art. 715 i kolejne.
	Spółka z o.o. (Société à responsabilité limitée ; SARL, EURL)	- Najczęściej wybierana forma prawna wśród inwestorów zagranicznych inwestujących w Algierii. - Brak minimalnych wymagań kapitałowych – kapitał zakładowy kształtowany jest dowolnie przez wspólników w statucie spółki. - Jeżeli spółkę zakłada pojedynczy wspólnik, nosi ona nazwę jednoosobowego przedsiębiorstwa z ograniczoną odpowiedzialnością (EURL: Entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée). Jeżeli wspólników jest co najmniej dwóch, mówimy o spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (SARL: Société à responsabilité limitée). Liczba wspólników nie może przekroczyć 50. - Aport na pokrycie udziałów powinien zostać wniesiony, w momencie założenia spółki, w wysokości co najmniej $\frac{1}{5}$ jego wartości nominalnej. - Odpowiedzialność wspólników ograniczona wartością wniesionego wkładu. - Kodeks Handlowy: art. 564 i kolejne.

Źródło: Ministère des finances (Algérie), KPMG Algérie

2. Formalności związane z założeniem spółki

Podstawowe formalności, jakich należy dokonać zakładając spółkę prawa algierskiego, to:

- Weryfikacja, czy nazwa spółki nie została już wykorzystana przez inny podmiot. Pozyskanie w Krajowym Centrum Rejestru Handlowego (CNRC) stosownego certyfikatu, ważnego 6 miesięcy.
- Sporządzenie aktu założycielskiego spółki w formie aktu notarialnego. Przed przystąpieniem do sporządzenia aktu, notariusz będzie wymagał przedstawienia m.in.
 - zaświadczenia z CNRC potwierdzającego, że wybrana dla spółki nazwa nie znajduje się w Rejestrze Handlowym,
 - umowy najmu lokalu przeznaczonego na siedzibę spółki, potwierdzonej notarialnie,
 - zaświadczenia z banku, potwierdzającego wniesienie stosownych środków finansowych przez wspólników niebędących rezydentami w Algierii.
- Publikacja aktu założycielskiego w oficjalnym biuletynie BOAL za pośrednictwem CNRC.
- Złożenie aktu założycielskiego spółki w kancelarii właściwego sądu.
- Dokonanie wpisu do rejestru handlowego (CNRC) nie później niż w terminie 2 miesięcy od spisania aktu założycielskiego.
- Złożenie we właściwym terytorialnie urzędzie skarbowym zawiadomienia o rozpoczęciu działalności (fr. Déclaration d'existence), nie później niż w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.
- Złożenie wniosku o nadanie numeru identyfikacji podatkowej (fr. NIF).
- Rejestracja planowanego przedsięwzięcia inwestycyjnego w Agencji ANDI (instytucja publiczna odpowiedzialna za wspieranie bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Algierii).

Przynajmniej część ze wskazanych powyżej czynności powinna być możliwa do wykonania za pośrednictwem – i ze wsparciem – instytucji tzw. Jednego Okienka (fr. Guichet Unique), nadzorowanej przez Agencję ANDI. Część czynności można również wykonać on-line.

3. Procedury związane z utworzeniem biura łącznikowego

W celu utworzenia biura łącznikowego w Algierii, należy otrzymać stosowne pozwolenie. Pozwolenie to wydawane jest przez Ministerstwo Handlu (ministère du Commerce) na okres 2 lat i jest odnawialne. Wydanie pozwolenia uzależnione jest od:

- złożenia kaucji w wysokości 30.000 USD,
- otworzenia konta bankowego, denominowanego w wymiernych dinarach algierskich (CEDAC), oraz dokonania wpłaty na to konto kwoty równej 5.000 USD,
- uiszczenia w lokalnym urzędzie skarbowym opłaty rejestracyjnej w wysokości 1.500.000 dinarów algierskich,
- złożenia pisemnego zobowiązania przez przedstawiciela spółki zagranicznej do prowadzenia działalności zgodnej z obowiązującymi przepisami prawa algierskiego.

4. Aport do tworzonej spółki

Aporty pieniężne wnoszone przez osoby i podmioty zagraniczne, tj. niebędące rezydentami w Algierii, powinny zostać przebrane na tymczasowe konto dewizowe, założone w algierskim banku w imieniu tworzącej się spółki.

Możliwe jest również wniesienie do spółki aportów niepieniężnych, tj. aportu rzeczowego lub wkładu w postaci świadczenia pracy lub usług (wyłącznie dla spółek SARL i EURL, oraz komplementariuszy spółki komandytowej i komandytowo-akcyjnej).

VIII. Sądownictwo gospodarcze

1. Sądownictwo gospodarcze w Algierii

Konstytucja, ostatni raz nowelizowana w roku 2016, ustanawia system trójpodziału władz oraz niezależność władzy sądowniczej. Gwarantem tej niezależności jest Prezydent Republiki, który jest jednocześnie przewodniczącym Wyższej Rady Sądowniczej (fr. *Conseil supérieur de la magistrature*).

Funkcje sądów pierwszej instancji pełnią w Algierii Trybunały (fr. *Tribunaux*), w ramach których działają m.in. Izby Cywilne i Izby Handlowe. Sądem drugiej instancji jest Sąd apelacyjny (fr. *la Cour*). Funkcje sądu kasacyjnego pełni z kolei Sąd Najwyższy (fr. *la Cour Suprême*).

Najwyższym sądem administracyjnym jest Rada Państwa (fr. *Conseil d'Etat*), która z tego tytułu pełni funkcje m.in.:

- Sądu apelacyjnego w odniesieniu do orzeczeń wydawanych przez Izby administracyjne (fr. *Chambres administratives*),
- Sądu kasacyjnego w odniesieniu do decyzji administracyjnych wydanych w ostatniej instancji,
- Sądu odwoławczego w odniesieniu do decyzji wydawanych przez organy administracji oraz ogólnopaństwowe organizacje zawodowe.

W Algierii funkcjonuje również sąd konstytucyjny, czyli *Conseil constitutionnel*, składający się z siedmiu członków. W ramach swoich prerogatyw, sąd ten zapewnia zgodność stanowionego prawa z algierską konstytucją.

2. Arbitraż międzynarodowy

Jednym z najpopularniejszych sposobów rozwiązywania konfliktów pomiędzy podmiotami algierskimi a inwestorami zagranicznymi jest arbitraż. Algieria jest stroną m.in. Konwencji ICSID oraz szeregu konwencji bilateralnych dotyczących arbitrażu. Sądy w Algierii są, z zasady, zobowiązane do uznania orzeczeń prawidłowo ukonstytuowanych trybunałów arbitrażowych.

IX. System podatkowy

Z zasady, spółki prawa algierskiego podlegają następującym podstawowym daninom publicznym:

- Podatek od dochodów przedsiębiorstw (fr. *Impôt sur le bénéfice des sociétés*; IBS)
- Podatek od działalności zawodowej (fr. *Taxe sur l'activité professionnelle*; TAP)
- Podatek od wartości dodanej (fr. *Taxe sur la valeur ajoutée*; TVA)

Podstawowe informacje o tych podatkach zostały podsumowane w poniższej tabeli:

PODATEK	PODSTAWOWE INFORMACJE
IBS	▪ Z zasady, opodatkowaniu IBS podlega dochód z działalności gospodarczej, uzyskany na terytorium Algierii przez spółkę kapitałową posiadającą w tym państwie stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. ▪ Odliczeniu od przychodu podlegają zdefiniowane i uzasadnione koszty związane z normalną działalnością spółki, takie jak m.in. koszty zakupu usług, koszty płac, daniny publiczne (poza samym IBS), koszty ubezpieczenia czy odpisy amortyzacyjne. ▪ Stawka podatku zależy od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej: - Produkcja dóbr (z wyłączeniem działalności wydobywczej): 19% - Budownictwo, roboty publiczne, prace hydrauliczne, działalność turystyczna (z wyłączeniem biur podróży): 23% - Pozostałe rodzaje działalności: 26%. ▪ W przypadku prowadzenia różnych form działalności gospodarczej, opodatkowanych różnymi stawkami podatku IBS, konieczne jest ich oddzielne księgowanie. W przeciwnym razie, zastosowanie znajdzie stawka 26%. ▪ Roczna deklaracja podatkowa na potrzeby IBS składana jest do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy. ▪ Okres przechowywania dokumentacji księgowej na potrzeby podatku IBS wynosi 10 lat.

TAP	▪ TAP jest podatkiem, z którego środki przekazywane są w całości do budżetów właściwych terytorialnie władz lokalnych. ▪ Z zasady, opodatkowaniu TAP podlegają osiągnięte przez spółkę przychody (dla podmiotów będących podatnikami VAT: z wyłączeniem wartości podatku VAT). Od tej zasady istnieją jednak pewne wyjątki, dotyczące m.in. sprzedaży hurtowej. ▪ Stawka podatku zależy od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej: - Produkcja dóbr: 1% - Budownictwo, roboty publiczne, prace hydrauliczne: 2% (z 25% pomniejszeniem) - Transport węglowodorów w instalacji rurociągowej: 3% - Pozostałe rodzaje działalności: 2%. ▪ Z zasady, deklaracja podatkowa na potrzeby TAP jest składana w okresach miesięcznych. Wtedy również następuje płatność podatku. Ponadto, do 30 kwietnia każdego roku spółka zobowiązana jest złożyć deklarację o uzyskanych w danym roku przychodach podlegających opodatkowaniu.
TVA	▪ Opodatkowaniu TVA podlegają, z zasady, dostawa lub import towarów i świadczenie usług na terytorium Algierii. ▪ Podstawowa stawka podatku wynosi 19%, stawka obniżona zaś: 9%. ▪ Algierskie prawo podatkowe przewiduje szereg zwolnień z opodatkowania TVA. Zwolnienia te dotyczą m.in. wyrobów farmaceutycznych. ▪ Deklarację VAT składa się: - do 20 dnia każdego miesiąca, lub - kwartalnie.

Źródło: Ministère des Finances (Algérie), KPMG Algérie

Należy podkreślić, że wskazane powyżej informacje mają charakter wyłącznie poglądowy i nie powinny być traktowane jako wiążąca interpretacja lub wykładnia prawa. Obowiązujące w Algierii przepisy podatkowe są bardzo złożone i ulegają częstym zmianom. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do przepisów znajdujących zastosowanie do prowadzonej lub planowanej przez Państwa działalności, wskazany jest kontakt z lokalnym ekspertem z zakresu prawa podatkowego.

X. Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach o charakterze ekonomicznym

Algieria jest m.in. członkiem:

- OPEC,
- Międzynarodowego Funduszu Walutowego,
- Banku Światowego,
- Afrykańskiego Banku Rozwoju,
- Islamskiego Banku Rozwoju.

Na chwilę obecną, Algieria nie jest członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO). Od wielu lat zabiega jednak aktywnie o członkostwo w tej instytucji.

Algieria jest również stroną **Umowy stowarzyszeniowej z UE**. Jej wdrożenie napotyka jednak na problemy. Na wniosek Algierii, pełne wdrożenie postanowień umowy (w tym w szczególności jej postanowień dotyczących stawek celnych) zostało odłożone na rok 2020.

XI. Dwustronna współpraca gospodarcza Algierii i Polski

O ile działalność polskich eksporterów na algierskim rynku w ostatnich latach charakteryzuje się niesłabnącą dynamiką (jak zostało to opisane w cz. XII poniżej), bezpośrednie polskie inwestycje w tym kraju pozostają stosunkowo ograniczone.

Algieria pozostaje jednym z najbardziej perspektywicznych rynków dla rozwoju polskiego eksportu i inwestycji bezpośrednich. O dobry stan relacji dwustronnych między Polską a Algierią zabiegają m.in. przedstawiciele polskich władz i administracji, a także Ambasada RP w Algierze.

W dniach 25 i 26 listopada 2017 r. z wizytą w Algierze przebywał Minister Spraw Zagranicznych RP Witold Waszczykowski, który podkreślił zainteresowanie Polski: „większym udziałem polskich przedsiębiorstw geologicznych w pracach poszukiwawczych nowych złóż surowcowych, a także w modernizacji algierskiego rolnictwa oraz w komputeryzacji sektora bankowego i innych sektorów usług publicznych”.

Z wizytą w Algierii przebywał również w 2017 roku wiceprezes PAIH, Wojciech Fedko. W Polsce przebywał z kolei, wraz z delegacją, algierski Minister Rolnictwa Abdesselam Chelghoum.

W promocję dwustronnej współpracy polsko-algierskiej zaangażowanych jest ponadto szereg organizacji i instytucji, m.in.

- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Gospodarcza Izba Polsko-Algierska,
- Wspólna Komisja Międzyrządowa ds. współpracy gospodarczej, handlowej, naukowej i technicznej,

XII. Eksport / Import

1. Struktura wymiany handlowej

W roku 2017, Algieria wyeksportowała towary o łącznej wartości blisko 35 mld dolarów. W porównaniu z rokiem 2016, wartość eksportu wzrosła o niemal 16%. W strukturze eksportu dominowały, tradycyjnie, węglowodory (niemal 95% algierskiego eksportu).

W tym samym okresie, zaimportowano towary o łącznej wartości niemal 46 mld dolarów. W porównaniu z rokiem 2016, wartość importu zmalała o ok. 2,5%. Deficyt w handlu zagranicznym w roku 2017 wyniósł nieco ponad 11 mld dolarów i był o niemal 6 mld dolarów niższy niż w roku poprzednim. Głównymi produktami importowanymi do Algierii były dobra wykorzystywane w produkcji przemysłowej (m.in. produkty ropopochodne, rury i przewody, półprodukty komponenty wykorzystywane do produkcji przemysłowej), dobra konsumpcyjne i użytkowe (m.in. telefony, lekarstwa, pojazdy i części pojazdów, artykuły AGD) oraz produkty rolno-spożywcze (głównie zboża, mleko i cukier).

W polskim eksporcie do Algierii dominują maszyny i urządzenia transportowe, produkty rolno-spożywcze, a także chemikalia i produkty ropopochodne. Szczególnym zainteresowaniem algierskich importerów cieszyły się m.in. mleko i śmietana. Wartość polskiego eksportu do tego kraju w roku 2017 osiągnęła poziom 360 mln dolarów, co stanowi wzrost o niemal 19% w stosunku do roku 2016. Import towarów z Algierii (wg. kraju pochodzenia) pozostaje niewielki, a jego wartość w roku 2017 oscylowała wokół poziomu 28 mln dolarów. Oznacza to, że Polska odnotowuje istotną nadwyżkę w wymianie handlowej z Algierią.

2. Ograniczenia w imporcie

▪ Deficyt w handlu zagranicznym i osłabienie narodowej waluty skłoniły władze Algierii do wprowadzenia w roku 2018 ograniczeń w zakresie importu towarów na terytorium kraju. Katalog zastosowanych środków (stan na styczeń 2018 roku) można podsumować w następujący sposób:

- **Tymczasowy zakaz importu ponad 850 typów dóbr i wyrobów**, w tym m.in.: serów, jogurtów i produktów mlecznych, owoców suszonych, owoców świeżych (z wyjątkiem bananów), warzyw świeżych (z wyłączeniem czosnku), mięsa (z pewnymi wyłączeniami), pochodnych kukurydzy, przetworów mięsnych, przetworów rybnych, syropu glukozowego, gumy do żucia, cukierków, czekolady, pieczywa cukierniczego, makaronów, wyrobów zbożowych, przetworów warzywnych, wyrobów i przetworów z pomidorów, konfitur i galaretek, przetworów owocowych, soków, dań gotowych, zup i podobnych, wód mineralnych, barwników, papieru toaletowego, dekstryny i innych skrobi, wyrobów gotowych i półproduktów z tworzyw sztucznych, opakowań (skrzyń, skrzynek) z drewna, dywanów, asfaltu, wyrobów z marmuru i granitu, wyrobów i płytek ceramicznych, luster i szkła, kombajnów zbożowych, armatury sanitarnej, drutów i kabli, ciągników rolniczych, krzeseł i mebli, żyrandoli, wyrobów higienicznych, cementu, sprzętu gospodarstwa domowego, telefonów komórkowych.

Lista towarów objętych zakazem jest okresowo aktualizowana (w ostatnich miesiącach usunięto z niej m.in. niektóre aromaty spożywcze), dlatego przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu działań eksportowych, rekomendowane jest nawiązanie kontaktu z ZBH w Algierze, lub bezpośrednio z lokalnym ekspertem z zakresu prawa celnego, w celu weryfikacji aktualnie obowiązujących ograniczeń.

- **Objęcie 32 grup wyrobów podwyższonymi stawkami cła.** Środek dotyczy m.in.: nasion słonecznika, wyrobów z tworzyw sztucznych, pieców i piekarników kuchennych, sprzętu filtrującego wodę, sprzętu do filtracji napojów, sprzętu filtrującego oleje mineralne, części do filtrów powietrza, podnośników i urządzeń podnoszących, suwnic górnych, żurawi ruchomych, suwnic ruchomych i innych, komputerowych materiałów eksploatacyjnych, przenośnych mikrokomputerów i tabletów, jednostek centralnych i serwerów, jednostek pamięci, czytników kart pamięci, ar-

tykułów do rur, części do modemów, telefonów i innych, kart odkodujących, urządzeń złączy, kabli elektrycznych, śmieciarek, karoserii do traktorów i pojazdów ciężarowych, naczep chłodniczych, orzeszków ziemnych i ich przetworów, dżemów, armatury, transformatorów elektrycznych, dodatków spożywczych, napojów gazowanych, wód mineralnych, baterii i akumulatorów, telefonów komórkowych i napojów.

- **Objęcie 10 grup wyrobów Krajowym Podatkiem Konsumpcyjnym o stawce 30%.** Środek dotyczy: łososia, orzechów bez łupin i innych suszonych owoców, przypraw, słodczy, wyrobów cukierniczych, ekstraktów i przetworów benzyny (płynnych i innych), modemów cyfrowych i dekodek, alarmów przeciwpożarowych, alarmów elektrycznych i mikrokomputerów.

- **Ustanowienie kontyngentu taryfowego na przywóz pojazdów silnikowych,** z wyłączeniem zestawów CKD/SKD przeznaczonych do montażu pojazdów.

- **Wprowadzenie dodatkowych obowiązków obciążających algierskich importerów dóbr, związanych z domicyliacją bankową dokonywaną dla potrzeb rozliczeń transakcji importowych.** W przypadku importu dóbr przeznaczonych do odsprzedaży na terytorium Algierii w stanie niezmienionym, z wyłączeniem wyrobów przeznaczonych do dalszego przerobu przemysłowego, domicyliacji należy dokonać co najpóźniej na miesiąc przed wysyłką dóbr, wpłacając jednocześnie zabezpieczenie w wysokości 120% wartości transakcji.

- **Wprowadzenie dodatkowych obowiązków dokumentacyjnych związanych z domicyliacją bankową.** W szczególności, polscy eksporterzy wywożący swoje towary do Algierii mogą zostać poproszeni przez swojego algierskiego partnera o przedstawienie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczenie eksportowanego towaru do obrotu w państwie pochodzenia, czyli tzw. „Attestation de libre commercialisation dans le pays d'origine et/ou de provenance de produits exportés vers l'Algérie”.

W Polsce, instytucją legalizującą wspomniane zaświadczenia jest Krajowa Izba Gospodarcza. Na stronie internetowej KIG dostępne są wszelkie informacje dotyczące legalizacji zaświadczeń, w tym również stosowane aktualnie wzory dokumentu.

Biorąc pod uwagę zakres oraz regularne aktualizacje katalogu zastosowanych środków, przedsiębiorcom zainteresowanym eksportem swoich dóbr do Algierii zaleca się wcześniejszy kontakt z ZBH w Algierze, lub bezpośrednio z lokalnym ekspertem z zakresu prawa celnego, w celu weryfikacji, czy dane wyroby nie podlegają wymienionym powyżej ograniczeniom.

XIII. Zachęty / bariery przy wejściu na rynek algierski

1. System wsparcia inwestycji zagranicznych

Podstawowym aktem prawnym regulującym system wsparcia inwestycji zagranicznych w Algierii jest Ustawa nr 16-09 z 3 sierpnia 2016 r. o promocji inwestycji (fr. la loi N°16-09 du 03 août 2016, relative à la promotion de l'investissement). Ustawa obejmuje swoim zakresem działalność polegającą na wytwarzaniu dóbr i świadczeniu usług, nie obejmuje natomiast działalności ograniczającej się do odsprzedaży na terenie Algierii dóbr gotowych w formie niezmienionej.

Wspomniana ustawa oraz inne przepisy regulujące inwestycje zagraniczne, ustanawiają zasadę równego traktowania inwestycji zagranicznych oraz wprowadzają system gwarancji, mających te inwestycje zabezpieczać, w tym m.in.:

- gwarancję niezmienności ustanowionego reżimu inwestycyjnego,
- niedopuszczalność wszelkich rekwizycji administracyjnych nieprzewidzianych przepisami prawa,
- gwarancja rozwiązywania sporów pomiędzy inwestorem zagranicznym a państwem algierskim poprzez arbitraż.

System promocji inwestycji zagranicznych w Algierii przewiduje trzy typy środków wspierających inwestorów zagranicznych:

- **środki wspólne** dla wszystkich kwalifikujących się inwestycji,
- **środki dodatkowe**, przeznaczone dla inwestycji dokonywanych w obszarach priorytetowych i/lub kreujących miejsca pracy,
- **środki wyjątkowe**, przeznaczone dla inwestycji mających szczególne znaczenie dla algierskiej gospodarki oraz przyznawane na podstawie porozumienia z agencją ANDI.

Wybrane środki wsparcia inwestycji zagranicznych zostały przedstawione w poniższej tabeli:

Środki wspólne	Zwolnienie z cła dla kwalifikujących się dóbr przeznaczonych do bezpośredniego wykorzystania w realizacji danej inwestycji.
	Zwolnienie z VAT dla kwalifikujących się dóbr i usług, zarówno importowanych jak i zakupionych lokalnie, przeznaczonych do bezpośredniego wykorzystania w realizacji danej inwestycji.
	Zwolnienie z niektórych danin i opłat administracyjnych związanych z nabyciem nieruchomości, jeżeli nieruchomość nabywana jest w ramach realizowanej inwestycji zagranicznej.
	Zwolnienie z podatku gruntowego dla nieruchomości wykorzystywanych do realizacji inwestycji, przyznawane na okres 10 lat, licząc od daty nabycia nieruchomości.
	Zwolnienie z podatku IBS oraz podatku TAP, przyznawane na okres nie dłuższy niż 3 lata, licząc od daty, w której inwestycja weszła w fazę eksploatacji.
Środki dodatkowe	W przypadku inwestycji, które tworzą ponad 100 nowych miejsc pracy, zwolnienia z podatków IBS i TAP mogą zostać przyznane na okres 5 lat.
Środki wyjątkowe	Możliwość przyznania zwolnień podatkowych na okres do 10 lat.
	Możliwość przyznania dodatkowych zwolnień z cła, podatku VAT oraz innych danin publicznych.
	Możliwość przyznania subwencji publicznej na realizację przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Źródło: Ministère des finances (Algérie), KPMG Algérie

Warto zaznaczyć, że w przypadku realizacji inwestycji na obszarach mniej rozwiniętych, takich jak południowa Algieria, zakres dostępnego wsparcia publicznego może ulec poszerzeniu.

Ponadto, zwolnienia z podatku IBS oraz TAP wiążą się, z zasady, z obowiązkiem dokonania reinwestycji o wartości równej określonej części oszczędności wynikających z przyznanych zwolnień.

Warunkiem koniecznym do skorzystania ze środków wsparcia inwestycji zagranicznych jest wcześniejsza rejestracja przedsięwzięcia inwestycyjnego w agencji ANDI (patrz cz. VII niniejszego przewodnika).

2. Transfer kapitału

Z zasady, zagraniczny kapitał wniesiony do spółki prawa algierskiego w formie aportu, jak również dochód uzyskany z tego kapitału, korzysta z gwarancji wolnego transferu za granicę.

Gwarancja rozciąga się również na przychody netto uzyskane ze zbycia udziałów lub likwidacji inwestycji zagranicznej, nawet jeżeli przychód ten przekracza wartość zainwestowanego początkowo kapitału.

3. Zasada „49/51”

Jedną z podstawowych zasad regulujących inwestycje zagraniczne w Algierii jest wymóg posiadania lokalnego współlnika. Zgodnie z art. 66 ustawy budżetowej z roku 2016:

„wykonywanie działalności polegającej na produkcji dóbr, świadczeniu usług lub imporcie towarów przez podmioty zagraniczne jest uzależniona od ustanowienia spółki, w której co najmniej 51% kapitału będzie w posiadaniu udziałowców krajowych (fr. *l'actionnariat national résident*)”.

Wymóg ten znajduje zastosowanie we wszystkich sektorach aktywności gospodarczej.

Warunek może zostać spełniony również poprzez uczestnictwo w inwestycji szeregu współlników algierskich, których łączny udział w kapitale spółki wyniesie co najmniej 51%.

4. Prawo pierwokupu zbywanych udziałów przez państwo

Z zasady, zarówno państwo algierskie jak i algierskie przedsiębiorstwa publiczne dysponują prawem pierwokupu udziałów w spółkach prawa algierskiego, zbywanych przez udziałowców zagranicznych lub na rzecz podmiotów zagranicznych.

W konsekwencji, warunkiem dokonania zbycia udziałów w spółce prawa algierskiego jest wcześniejsze uzyskania zaświadczenia o odstąpieniu przez państwo od skorzystania z prawa pierwokupu.

XIV. Zamówienia publiczne

Procedury przetargowe w Algierii realizowane są zarówno przez instytucje publiczne, np. poszczególne resorty, jak również przez spółki stanowiące własność skarbu państwa.

Możliwość udziału w przetargu może być ograniczona do spółek algierskich, jednak wiele przetargów ma również charakter międzynarodowy. Należy zaznaczyć, że podmioty zagraniczne biorące udział w postępowaniu przetargowym w Algierii mogą być poddane dodatkowym regulacjom, takim jak np. konieczność dokonania reinwestycji w Algierii, w stowarzyszeniu z lokalnym partnerem, w przypadku uzyskania zamówienia publicznego. Dla mniejszych podmiotów ograniczeniem może być również konieczność wpłaty gwarancji w momencie składania oferty.

Informacje na temat organizowanych przetargów publikowane są w szeregu źródeł, m.in.:

- w oficjalnym, płatnym biuletynie zamówień publicznych BOMOP, dostępnym on-line (<http://www.anep.com.dz/bomop/>),
- w prasie,
- w wydawnictwie BAOSEM, publikującym informacje na temat przetargów w sektorze energetycznym i wydobywczym (www.baosem.com),
- na stronach poszczególnych resortów i agencji, np. na oficjalnej witrynie agencji ANESRIF, odpowiedzialnej za prowadzenie inwestycji w obszarze infrastruktury kolejowej (www.anesrif.dz).

XV. Kultura biznesowa

- Osobisty kontakt z partnerem biznesowym jest istotnym elementem nawiązywania profesjonalnej współpracy. Podstawą trwałej relacji biznesowej w Algierii, podobnie jak w Polsce, jest szacunek i wzajemne zaufanie.
- Warto docenić wagę bezpośrednich spotkań. Wskazane jest zaplanowanie spotkania biznesowego z wyprzedzeniem, unikając okresu wakacyjnego oraz miesiąca Ramadanu, kiedy godziny pracy ulegają skróceniu.
- Przed nawiązaniem relacji, warto postarać się o rekomendację od osoby znanej już naszemu potencjalnemu partnerowi biznesowemu.
- Nawiązanie relacji biznesowej w Algierii wymaga zazwyczaj więcej czasu i osobistego zaangażowania niż w Polsce. Cierpliwość w budowaniu kontaktów jest wyjątkowo ważna.
- Warto pamiętać, że Polska i Polacy są w Algierii dobrze postrzegani. Warto wykorzystać ten kapitał!

XVI. Przydatne kontakty

Polskie instytucje i przedstawicielstwa w Algierii	
Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Algierskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	Rue Olof Palme, Nouveau-Paradou, 16-035 Hydra-Algier Algieria – Tel.: +213 21 609950 email: alger.amb.sekretariat@msz.gov.pl web: www.algier.msz.gov.pl
Zagraniczne Biuro Handlowe PAIH w Algierze	Algeria Business Centre (la Tour A.B.C.) Pins-Maritimes, 16-058 El-Mohammadia, Algier Algieria – email: filip.mudyna@paih.gov.pl web: alger.trade.gov.pl
Algierskie instytucje zajmujące się promocją inwestycji i handlu zagranicznego	
Narodowa Agencja Rozwoju Inwestycji (ANDI)	Tel.: +213 21 77 48 02 Email: direction@andi.dz Web: www.andi.dz
Narodowa Agencja Promocji Handlu Zagranicznego (ALGEX)	Tel.: +213 21 52 12 10 Email: info@algex.dz Web: http://www.algex.dz
Ministerstwa i instytucje publiczne w Algierii	
Ministerstwo Handlu	Tel.: +213 21 89 00 74 Email: contact@commerce.gov.dz Web: https://www.commerce.gov.dz
Ministerstwo Finansów	Tel.: +213 21 59 51 51 Web: www.mf.gov.dz
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Tel.: +213 23.50.32.38 Web: www.minagri.dz
Ministerstwo Robót Publicznych i Transportu	Tel.: +213 23 37 56 17 Web: www.mpt.gov.dz
Główna Dyrekcja Cel	Tel.: +213 23 50 12 12 Email: dinf@douane.gov.dz Web: www.douane.gov.dz/
Główna Dyrekcja Podatkowa	Tel.: +213 21 59 51 51 email: contact_dgi@mf.gov.dz web: www.mfdgi.gov.dz
Państwowy Urząd Statystyczny	Tel.: +213 21 77 78 38 Email: ons@ons.dz; stat@ons.dz Web: www.ons.dz

